

at Regler for, i hvilket Omfang militære Tjenestemænd, Befalingsmænd af Reserven, Befalingsmænd og ligestillede af Forstærkningen og afskedigede faste Befalingsmænd skal kunne oppebære Invalidrente, naar de forretter Tjeneste i Krigstid, eller fordi der skal tilvejebringes en Sikringsstyrke — hvad der, efter hvad der er oplyst for Direktoratet, ikke kan siges at være Tilfældet for Tiden — i givet Fald skal fastsættes ved Lov. Man maa herefter gaa ud fra, at det er Hensigten, at det almindelige Mandskab ogsaa i Krigstid i Tilfælde af Ulykke skal behandles efter Loven af 27. Marts 1934, medens de anførte Kategorier af højerestillede — der under normale Forhold behandles efter Ulykkesforsikringsloven — i Tilfælde af Krig eller Formering af Sikringsstyrken ved særlig Lov kan tillægges den Fordel at opnaa den højere Erstatning, som er hjemlet i Loven af 1934.

Foruden Militærpersoner, findes der særlige Regler om Ulykkesforsikring af Personer, der er anbragt i Forsørgelsesanstalter, Sindssygehospitaler, Ungdomshjem eller lignende (Anordning af 1. Juli 1934), af Fanger i Straffeanstalter m. v. (Anordning af 10. Juli 1933) samt af Lærlinge, for saa vidt angaar Ulykkestilfælde, der rammer dem under visse Skoleophold (Lov om Læringleforholdet af 7. Maj 1937, § 12, Stk. 5).

Den førstnævnte Gruppe af forsikrede er forsikret under samme Vilkaar for Ulykkestilfældes Henhøren under Ulykkesforsikringsloven som andre Arbejdere m. v., og der vil formentlig ikke være nogen Grund til i den her omhandlede Henseende at behandle dem anderledes, saaledes at en Undtagelseslov som den foran omtalte formentlig vil være at udstrække ogsaa til denne Gruppe. Derimod er baade Fanger og de fornævnte Lærlinge — sidstnævnte dog kun under Skoleopholdet — forsikret uden Betingelser med Hensyn til Ulykkens Aarsagssammenhæng med Arbejdet og saa fremdeles, saaledes at de uden videre er omfattet af Forsikringen, saalænge Opholdet paa det paagældende Sted varer. Da de Grunde, der taler for denne Særstilling, formentlig har Gyldighed ogsaa for saadanne Ulykkers Vedkommende, der maatte hidrøre fra Krigsførelse i Landet, vil disse to Grupper formentlig ikke være medindbefattet under en eventuel Undtagelseslov.

Under Forudsætning af, at Ministeriet maatte kunne tiltræde de fremsatte Betragtninger, skal man tillade sig at foreslaa, at der som nyt Stykke 3 til Ulykkesforsikringslovens § 3 søges indsat:

„Udelukket fra Forsikring er Ulykkestilfælde, som opstaar ved Krigsforanstaltninger under Krig, i hvilken Danmark er inddraget.“

Det tilføjes, at en tilsvarende Tilføjelse til Anordning af 1. Juli 1934 angaaende Ulykkesforsikring af Personer, der er anbragt i Forsørgelsesanstalter m. v. efter Formuleringen af Anordningens § 1 formentlig maa anses som overflødig.

Birkmose.

Wegener.